

Klima-, Energi- og forsyningsministeriet
Energistyrelsen
Carsten Niebuhrs gade 43
1577 København V

Mail: info@ens.dk, jbr@ens.dk, mfm@ens.dk,

Fjernvarmens Hus
Merkurvej 7
DK-6000 Kolding
Tlf. +45 7630 8000
mail@danskfjernvarme.dk
www.danskfjernvarme.dk
cvr dk 55 83 10 17

Dansk Fjernvarmes svar på spørgsmålskatalog fra Energi- styrelsen vedrørende direkte linjer og geografisk differentie- rede forbrugstariffer j.nr. 2021-6680

2. juni 2021
Side 1/10

Dansk Fjernvarme har udarbejdet svar på det spørgsmålskatalog som Energistyrelsen har sendt ud som fagligt input til arbejdet med de to analyser, hhv. geografisk differentieret forbrugstariffer og direkte linjer, som klima-, energi og forsyningsministeren er blevet bedt om at udarbejde, som opfølgning på vedtagelsen af ændringen af elforsyningsloven i december 2020, som implementerede elmarkedsdirektivet.

Hovedproblemstilling

Ny lovgivning har muliggjort at der i Danmark kan opkræves geografisk differentierede tariffer for elektricitet, hvilket betyder at elnetselskaber i højere omfang end tidligere er givet mulighed for at skabe incitament for lokal produktion og forbrug samt fleksibilitet med anvendelse af forskellige eltariffer.

Derudover skal det undersøges om direkte linjer kan være en samfundsøkonomisk mulighed som kan skabe større fleksibilitet og energiintegration.

Konklusion

Dansk Fjernvarme anbefaler en omfattende omlægning af det Danske eltarifsystem, således det bliver omkostningsægte og uden nuværende forvridninger. Det vil skabe incitament til at holde produktion og forbrug i balance i de lokale distributionsnet og gøre det muligt at dele de økonomiske fordele herved med producenter og forbrugere.

Direkte linjer samt geografiske tariffer vil give en bedre mulighed for sektorkobling og energiintegration, bedre samfundsøkonomi og mere fleksibilitet. Direkte linjer vil reducere behovet for forstærkninger af elnettet, som kun sjældent vil blive anvendt, og dermed forhindre forhøjelser af elnettatariffer. Ved at anvende direkte linjer og geografiske tariffer kan forholdet mellem VE-produktion, forbrug og kollektivt elnet optimeres, både hvad angår teknik (fx effekt og spænding) samt økonomi.

Svar på stillede spørgsmål

Direkte linjer/kobling af forbrug og produktion:

1. Hvorfor / hvorfor ikke finder I, at Energistyrelsens praksis for internt net (matrikelkravet) eller elforsyningslovens regler for direkte elforsyningsnet bør justeres eller afskaffes?

Matrikelkravet er et for snærende bånd i forhold til energiintegration af vedvarende energikilder. Vedvarende energikilder findes ofte lokalt og ved at muliggøre lokal opsamling og udnyttelse af vedvarende energikilder styrkes energiintegration og et horisontalt energisystem.

Forbud mod direkte linjer har den konsekvens, at elnetsystemet kan fastholde deres vertikale tilgang, dvs. fastholde monoopolet og holde nye innovative lokale løsninger som går udenom elnettet ude. Det resulterer i, at der bygges unødvendige elnet og udlandsforbindelser for at kunne absorbere både den stigende lokale produktion såvel som det stigende lokale forbrug frem for at fremme, at der kommer balance mellem forbrug og produktion lokalt.

Matrikelkravet sikrer og fastholder det meget forvridende tarifsysteem som elsystemet anvender i nuværende set-up. Direkte linjer vil kunne give den konkurrence eller "risiko" for konkurrence, som sikrer et mere omkostningsægte betalingssystem, da elnetselskaberne i sagens natur bliver nødt til at opkræve betalinger, som i højere grad er svarer til de faktiske omkostninger.

Såfremt I finder, at gældende regler for kobling af forbrug og produktion bør ændres, bedes I uddybe, hvordan I finder, at reguleringen kan tilpasses, så den understøtter hensyn til samfundsøkonomien, fordelingsvirkninger, statens afgiftsprovenu og administrerbarhed.

Behovet og ønsket om direkte linjer skyldes primært at det nuværende tarifsysteem gør direkte linjer særdeles attraktive, idet omkostningerne til at etablere en forbindelse sammenlignet med den tariffbetaling som pålægges ved benyttelse af det offentlige elnet, er langt lavere. Denne forskel skyldes flere ting. For det første er tarifsysteem forvridende, dvs. som tidligere nævnt ikke omkostningsægte, hvilket primært betyder, at forbrugere med høj udnyttelse af forbindelsen betaler for meget i forhold til de omkostninger de giver anledning til. For det andet betaler el forbrugere for omkostninger de ikke modtager ydelser for. For eksempel betaler forbrugere for omkostninger til nettet i forbindelse med produktion som sendes ud af nettet på både distributionsniveau og transmissionsniveau. For det tredje er der i betalingerne for transmission og systemydelser indbygget en lang række omkostninger, som har karakter af offentlige forpligtelser. Energinet er af Staten blevet pålagt at udføre opgaver, som burde finansieres over finansloven og som i visse tilfælde har karakter af indirekte statsstøtte. Disse omkostninger bliver jf. første punkt ikke opkrævet omkostningsægte, hvilket øger incitamentet til direkte ledninger.

Som følge af ovenstående samt behov for at understøtte fleksible produktionsanlæg og forbrugsanlæg mener Dansk Fjernvarme derfor betalingssystemet bør indeholde nedenstående elementer:

Betalingssystemets sammensætning (Tarifsystem):

Generelt bør betalingssystemet gøres omkostningsægte, dvs. faste årlige omkostninger til måling og administration betales via årligt abonnementsbetaling, faste omkostninger til kapacitet mv. af månedlig kr./kW kapacitetsbetaling og variable omkostninger via. variable kr./kWh priser. Variable priser bør ideelt set være på timebasis.

Elpatroner, batterier, afbrydelige vindmøller, afbrydelig produktion og andre afbrydelige løsninger som ikke medfører netforstærkninger samt aflaster elsystemet og leverer fleksibilitetsprodukter bør friholdes for kapacitetsbetaling, men pålægges at betale for etablering af kabel til transformator (Tilslutningsbetingelser). Dette skyldes at afbrydelige løsninger ikke medfører investeringer til netforstærkninger, frigør kapacitet i spidslastperioder samt balancerer forbrug og produktion lokalt. Alternativt bør gives en rabat på kapacitetsbetalingen på mindst 80 % til afbrydelige tilslutninger.

Offentlige forpligtelser som pålægges udført af elsystemet og som er indeholdt i tariffer bør opkræves omkostningsægte. Det vil for eksempel ofte være tilfældet at en omkostning knytter sig til antallet af forbrugere/målere frem for den mængde elektricitet som sælges og dermed bør omkostningen opkræves i kr./måler/år. Andre betalinger som dækker årlige omkostninger, f.eks. betalinger for tilsyn, bør opkræves over abonnementet som betales for et år af gangen.

Det bør overvejes om producenter på lige fod med forbrugere skal betale for tilsluttet kapacitet (Kapacitetsbetaling), såfremt produktionen ikke er afbrydelig. Vanskeligheden ved dette er, at tilskudssystemet til vedvarende elproduktion samtidig må revideres for at finansiere den øgede omkostning, såfremt det ikke ønskes politisk, at VE-elproduktionsanlæg stopper produktionen når prisen er lav.

I det omfang at elproduktion i ethvert elnet overstiger forbruget i samme elnet bør de elproducerende enheder betale de gældende tariffer for transport for den andel af den producerede elektricitet, som eksporteres netto ud af nettet – ideelt set på timebasis. At lade elnettets forbrugere betale omkostningerne for transport ud af elnettet (eksport) er et udtryk for diskrimination og krydssubsidiering, idet elforbrugere ikke modtager nogen ydelse herfor.

Forbindelser mellem prisområder:

Forbindelser mellem prisområder bør generelt finansieres af prisforskellen mellem de to prisområder. Omkostninger til det ledningstab der er mellem prisområderne bør tillige betales af prisforskellen, således at den omkostning der måtte opstå, hvis prisforskellen er mindre end omkostningerne til ledningstab, undgås. Hvis forbindelserne mellem prisområderne er så lange, at der må indskydes et ekstra transformeranlæg på forbindelsen, eller hvis der er koblet et transformeranlæg op på en energiø, bør omkostninger tilhørende forbindelsen hertil tillige betales af prisforskellen. Af hensyn til opfølgning og transparens bør der for hver forbindelse mellem prisområder føres et simpelt revisor godkendt regnskab med opdeling af udgifts- og indtægtsposter på relevante indtægts- og omkostningskategorier med angivelse af overskud/underskud samt balance.

Selvforsyning (nettoaftregning):

Egen producenters udveksling med elnettet bør måles og afregnes på timebasis, således at elnettet ikke anvendes til lagring af elektricitet uden betaling. Alle egen producenter, dvs. industrielle, fjernvarmeselskaber, kommercielle og private skal kunne forsyne sig selv med elektricitet, såfremt forbrug og produktion er placeret på samme matrikel eller på matrikler som støder op til hinanden (Nettoafrigning). Nettoafrigning bør ikke være betinget af tilslutningstidspunkt til elnettet.

Forbrugersammenslutninger, forbrugerejede selskaber, kommunale virksomheder samt virksomheders anlæg i samme geografiske område herunder Borgerenergifællesskaber og VE-fællesskaber bør tillades at etablere direkte elektriske linjer mellem produktion og forbrug. Eldistributionsselskaber bør som alternativ til direkte linjer kunne tilbyde adgang mellem produktion og forbrug mod betaling af faktiske omkostninger for benyttelse af faktiske net (Friholdes for tariffer for transport i net som ikke anvendes), således at øvrige distributionskunder ikke påføres omkostninger, som følge denne adgang til nettet. I den situation hvor der forventes øget elektrificering og øget forbrug er det ikke et argument, at forbrugere kommer til at betale mere som følge af, at et forbrug ikke etableres via det offentlige elnet eller et eksisterende forbrug falder bort, som følge af omlægning til en direkte forbindelse. Den generelle stigning i elforbruget vil kompensere herfor og der spares omkostninger til netforstærkninger mv.

Egen producenten bør ikke kunne friholdes for at betale for omkostninger for den faktiske anvendelse af det kollektive elnet. Afbrydelige elproducenter bør kunne friholdes for kapacitetsbetaling på tilsvarende vis som andre afbrydelige anvendere af elnettet.

Andet

Frem for at fordele Energinets omkostninger til pålagte offentlige forpligtigelser ud på el tarifferne bør disse omkostninger alternativt finansieres af statskassen evt. via. forbrugsafgifter.

Gennemføres ovenfor fremførte forslag og der etableres et omkostningsægte tarifsysteem, mindskes den nuværende forvridding, hvilket alt andet lige minimerer risikoen for fejlinvesteringer samt risikoen for samfundsøkonomiske tab. Det vil ikke påvirke afgiftsprovenuet eller administreringen af elsystemet.

2. Såfremt der åbnes for muligheden for at koble forbrug og produktion direkte med eller uden brug af det kollektive elnet, kan det overvejes, om der bør etableres kriterier for, hvornår projekter bør etableres. Dette for at sikre en hensigtsmæssig udbygning af parallel elnet. Hvilke kriterier finder I, kunne være relevante at implementere, hvis der åbnes for muligheden for at koble forbrug og produktion direkte? Bør der fx være krav til afstand, antal aktører, projektøkonomien eller andet?

For det første bør direkte linjer kun kunne tillades for forbrugersammenslutninger (Borgerenergifællesskaber og VE-fællesskaber), forbrugerejede selskaber, kommunale virksomheder samt virksomheders anlæg i samme geografiske område, dvs. i samme eldistributionsområde. Der bør dog være mulighed for at dispensere for områdekravet, såfremt matriklerne anlæggene er placeret på støder op til eller ligger i nærheden af grænsen

mellem to distributionsnet. Det flugter med EU's VE-direktiv og elektricitetsdirektiv, som anbefaler at almindelige forbrugere skal kunne organisere sig i VE-energifællesskaber eller borgerenergifællesskaber for at kunne få gavn af disse muligheder. Det skaber effektive løsninger, energiintegration samt fremmer fleksibilitet.

For det andet bør det overvejes, at gøre det obligatorisk, at de lokale distributionsnet i åbne udbud og i konkurrence med alternative leverandører skal kunne byde på at etablere og drive direkte linjer eller alternativt tilbyde 3.partsadgang.

3. Hvor afgørende er muligheden, hhv. samfundsøkonomisk og selskabsøkonomisk, for at koble forbrug og produktion direkte med eller uden brug af det kollektive elnet for udvidelse af VE-kapacitet og forbrug, fx PtX og grøn fjernvarme? Uddyb gerne med konkrete eksempler og et overblik over projekter, der kan gennemføres/ikke kan gennemføres uden mulighed for direkte kobling.

Faldende elpriser medfører forringet økonomi for både eksisterende og nye VE-elproduktionsanlæg. Muligheden for at koble disse elproduktionsanlæg direkte til forbrugerejede eller kommunale varmemeforsyningsanlæg sikrer på den ene side, at landbaserede VE-elproduktionsanlæg etableres og forbliver i drift, samt muliggør på den anden side, at varmemeforsyningen bedre kan få økonomi i at etablere elbaserede varmeproduktionsanlæg, som opsamler varme fra vedvarende kilder i lokalområdet. Dertil kommer, at der kan spares investeringer i det overordnede elnet samt skabes større fleksibilitet samt energiintegration, idet lokal produktion i større omfang kan balanceres med lokal forbrug.

Det er tillige afgørende at PtX og carbon capture etableres i sammenhæng med fjernvarmemeforsyningsanlæg, således at disse anlæg bygges med optimal energiudnyttelse og maksimal reduktion af udledningen af klimagasser, ikke bare på varmeområdet, men også på transportområdet og på landbrugsområdet. Kan landbrug for eksempel ikke få mulighed for at binde sig sammen i bæredygtige og cirkulære klynger bliver det vanskeligt at nå klimamålene for disse.

Hvis Danmark opretholder den nuværende vertikale tankegang, vil aktørerne søge at placere energiforbrugende anlæg i forbindelse store ilandførings- og udlandsforbindelser, hvilket ofte ikke er hensigtsmæssigt, idet produktionsanlæg mest hensigtsmæssigt integreres med andet infrastruktur og andre ressourcer, f.eks. vand, varme, kloakering, personale, råvarer og halvfabrikata, transportinfrastruktur osv.

Der er for eksempel en tendens til at datacentre fortrinsvis placeres tæt på de knudepunkter hvor elektriciteten føres ind i det Danske elsystem fra import eller fra havvindmøleparker. Det har medført, at datacentrene i enkelte tilfælde er placeret langt fra byer som kunne have gavn af spildvarme samt langt fra lokale elproduktionsanlæg. Det betyder bl.a. at den producerede elektricitet må transformeres op til højspændingsniveau for igen på datacenteret at transformeres ned til det niveau som anvendes, uanset at der måske i lokalområdet er den fornødne overskud af elproduktionskapacitet som kunne føres

direkte ind i forbrugsanlæg f.eks. som jævnstrøm samt med minimering af unødvendig og tabsgivende transformering.

Side 6/10

Energiøer samt forbrugsanlæg placeret bag ilandføringsanlæg er andre eksempler på, at der forsøges etableret løsninger, som i forklædning gør det samme som direkte linjer. Det skaber ikke den fornødne integrationer med det øvrige energisystem og er et udtryk for diskriminering af lokale løsninger, som ikke kan få samme betingelser.

Når direkte linjer anvendes til at forbinde lokale produktions og forbrugsanlæg kan kommuner i samarbejde med lokale aktører i højere grad planlægge by- og landområder i samarbejde med de aktører som vil lave integrerede løsninger, således at fleksibilitet og energiintegration kan blive en del af lokalplanlægningen.

Direkte linjer er en del af den "Disruption" som kan få energisystemerne til at blive horisontalt orienteret. Elsystemets aktører vil i sagens natur bekæmpe direkte linjer, men det ændrer ikke på, at det er den rigtige vej at gå, såfremt Danmark vil være førende i energi-effektivitet og energiintegration.

Muliggørelse af geografisk differentierede forbrugstariffer

1. Hvilke konkrete behov har I for, at geografisk differentierede forbrugstariffer muliggøres?

Hvis ovenstående forslag til betalingssystem gennemføres, vil der i sig selv opstå geografisk differentierede tariffer som understøtter mere VE produktion i de områder hvor der er mangel på lokal produktionskapacitet. Tilsvarende vil lokal forbrug blive understøttet i de områder, hvor den lokale elproduktionskapacitet allerede er høj. Dette incitament til på lokalt niveau, at få produktion og forbrug i balance med hinanden vil bl.a. få fjernvarmeselskaberne til at vælge de løsninger der er behov for lokalt, dvs. måske investere i elforbrugende anlæg hvor der er høj produktionskapacitet og modsat i ikke-elforbrugende varmeproduktionskapacitet og/eller elproduktionskapacitet hvor der er lav elproduktionskapacitet i forvejen.

Fjernvarmens DNA er at opsamle spild og vedvarende lavtemperatur energikilder. Elektricitet er det drivmiddel, som kan medvirke til denne opsamling og transformere energikildernes temperatur til noget anvendeligt på en effektiv måde samt lagre den fra perioder med overskud til perioder med underskud. Da elektricitet i perioder er et spildprodukt pga. stor fluktuation i elproduktionen, har fjernvarme tillige mulighed for at opsamle og udnytte overskudselektriciteten fleksibelt, således at VE elproduktionsanlæg ikke stoppes unødigt. Det kan f.eks. ske med direkte linjer mellem vindmøller/solceller til fleksible varmepumper og med geografiske tariffer.

Da det ikke er givet, at der er overskydende elproduktionskapacitet i de samme geografiske områder som der er tilgængelige spild- og VE-varmekilder, har fjernvarmeselskaber behov for at kunne investere i egne elproduktionsanlæg lokalt, for at kunne modvirke en høj geografisk forbrugstarif samt for at kunne fremstille konkurrencedygtig varme.

Fjernvarmesystemet vil både i områder med meget elproduktionskapacitet såvel som i områder med meget forbrugskapacitet få mulighed for at bidrage til udjævning af produktion og forbrug. Denne løsning er i dag begrænset pga. forvriddende tariffer samt manglende muligheder for at koble anlæg sammen i lokalområdet.

Det er afgørende i områder med højt elforbrug og lav lokal elproduktion, at der gives fjernvarmeselskaberne mulighed for at etablere lokal elproduktion og koble denne til eget forbrug, da der er fare for, at der i disse områder vil blive en så høj geografisk forbrugstarif, at el-baserede fjernvarmeløsninger ikke bliver en mulighed. Da det er i disse områder der er behov for mere lokal elproduktion giver dette god mening.

2. Er det jeres opfattelse, at der kan opnås en samfundsøkonomisk gevinst, ved at geografisk differentierede forbrugstariffer muliggøres?

Ja – i høj grad. I det nuværende system, hvor der sendes overskydende elektricitet ud af landet til en lav pris, hvilket medfører forstærkninger af elnettet for at muliggøre dette, samtidig med, at der importeres nogenlunde samme mængder elektricitet, når der ikke er overskydende elektricitetsproduktion, skabes et samfundsøkonomisk tab, som kunne mindskes, såfremt direkte linjer og geografiske tariffer balancerer produktion og forbrug lokalt.

Dansk Fjernvarme har noteret at VE-elproduktionsanlæggene i 2020 har stoppet produktionen når elektricitetspriserne er for lave i et omfang, som betyder at VE-elproduktionen kunne have været 8 % højere. Det er et samfundsøkonomisk tab, som kunne have været undgået ved direkte linjer på eksisterende og frikørte vindmøller samt via geografiske tariffer, da Fjernvarmesektoren vil kunne absorbere hovedparten af denne elektricitetsproduktion.

3. Hvordan vil det efter jeres opfattelse være mest hensigtsmæssigt at indrette den geografiske differentiering konkret? Hvad vil eksempelvis kunne være konkrete kriterier, som adskiller et geografisk område fra et andet?

Det foreslås at transmissionssystemet afregner med distributionsselskaberne på snittet mellem transmission og distribution, således at forbrugerne af elektricitet betaler for transmissionsomkostninger for den elektricitet som sendes fra transmission til distribution. Når hertil kommer at producenter som befinder sig i distributionsnettet betaler for transport af den delmængde af den producerede elektricitet, som sendes ud af distributionssystemet og hertil sammen med produktionsanlæg tilsluttet transmissionssystemet for den delmængde som sendes ud af transmissionssystemet til andre prisområder, vil der være en afgrænsning geografisk af geografiske distributionsnet. Består et eldistributionsselskab af flere distributionssystemer, som ikke er sammenhængende, må disse evt. holdes adskilte i forhold til geografiske tariffer, således at der kan skabes incitament til at forbrug og produktion holdes i balance lokalt i de enkelte geografiske distributionsnet.

4. Har I forslag til konkrete hensyn bag eller kriterier for muliggørelsen af geografisk differentierede forbrugstariffer? Uddyb i så fald gerne, hvordan jeres forslag understøtter hensyn til samfundsøkonomien, fordelingsvirkninger, statens afgiftsprovenu og administrerbarhed.

Den foreslåede tarifiering indeholder en variabel pris som forbrugere må betale for transporten samt en variabel pris som producenterne må betale såfremt elektriciteten transporteres ud af distributionsnettet og ud af prisområdets transmissionssystem. Derudover foreslås en kapacitetsbetaling som skal dække elsystemets faste omkostninger. For afbrydelige anlæg, som ikke bør indgå i de beregninger, som elsystemet foretager for at fastlægge behovet for udbygninger og netforstærkninger, må det være sådan, at de ikke bør bidrage til denne kapacitetsbetaling. Det skyldes at de ikke giver anledning til investeringer i elnettet. Afbrydelige anlæg kan både være elproduktionsanlæg og forbrugsanlæg. Da der kan være faste omkostninger i elsystemet som knytter sig andet end investeringer og som både afbrydelige elproduktionsanlæg såvel som forbrugsanlæg giver anledning til kan det være acceptabelt at afbrydelige anlæg betaler op til 20 % af en kapacitetsbetaling.

Et omkostningsægte system vil altid være lettere at administrere, understøtte samfundsøkonomien og ikke indeholde fordelingsmæssige forvridninger. Statens afgiftsprovenu påvirkes ikke heraf, idet afgifter pålægges forbrug som hidtil. Problemet i forhold til Statens provenu knytter sig til de offentlige forpligtelser som er pålagt elforbrugerne via tarifferne. Disse bør ideelt set opkræves over skattesystemet. Kan det ikke realiseres bør offentlige forpligtelser som pålægges elforbrugerne i det mindste opkræves omkostningsægte i forhold til den karakter omkostningen har, som tidligere beskrevet

5. Hvor afgørende er muliggørelsen af geografisk differentierede forbrugstariffer i jeres øjne for udvidelse af VE-kapacitet og forbrug, fx PtX og grøn fjernvarme? Uddyb gerne med konkrete eksempler og et overblik over projekter, der kan gennemføres/ikke kan gennemføres uden mulighed for geografisk differentiering.

For PtX og carbon capture løsninger, som integreres med fjernvarme, er det afgørende at anlæggene kan planlægges og placeres hensigtsmæssigt som følge af de incitamenter differentierede forbrugstariffer medfører, herunder også direkte linjer. Uden geografiske tariffer og mulighed for direkte linjer vil disse anlæg ikke blive placeret hensigtsmæssigt og i værste fald ikke blive etableret.

For VE elproduktionsanlæg er det vigtigt, at der skabes mulighed for geografisk differentierede tariffer især i de områder, som i dag må importere meget elektricitet. Danmark både har brug for at VE-produktionsanlæg opretholdes og for at der skabes incitament til etablering af nye elproducerende anlæg, som kan balancere forbrug og produktion lokalt.

For udnyttelse af spild, dvs. overskudsvarme fra industri og køling til fjernvarme, er geografiske tariffer ikke afgørende for fjernvarmesektoren, så længe planerne fra Klimaaftalen, for så vidt angår ændringer i overskudsvarmeafgiftssystemet gennemføres.

Geografiske tariffer som skitseret vil dog øge den fleksibilitet og energiintegration som fjernvarmesektoren kan levere til elsystemet og energisystemet som sådan.

For udnyttelse af VE-varme fra f.eks. havvand, grundvand, spildevand, luft, mv. er geografiske tariffer ikke afgørende, men vil tilsvarende overskudsvarme øge fleksibiliteten.

Det vanskelige består i, at der kan være ressourcer som f.eks. affald (lokal carbon capture), ydelser som f.eks. køling, produktion som f.eks. teglværker, cementproduktion eller PtX ved havne eller lufthavne, som af andre hensyn end elsystemet, har behov for en geografisk placering, der ikke er forenelig med et balanceret elsystem med geografiske tariffer. For disse kan et geografisk tarifsystem være barriere, som kun kan overkommes, hvis der gives mulighed for direkte linjer eller en form for 3.partsadgang lokalt.

For visse store fjernvarmeselskaber uden mulighed for at etablere egne VE-elproduktionsanlæg vil geografiske tariffer kunne være en barriere, som medfører, at de må søge andre ikke elektricitets afhængige varmeproduktionsteknologier. Dette kan blive vanskeligt uden mulighed for at anvende biomasse eller på sigt benytte nogle af de VE-brændsler som produceres f.eks. via PtX. Af hensyn til lokal efterspørgsel efter VE-brændsler og behov for kilder til fjernvarme, kan det derfor være hensigtsmæssigt at placere PtX anlæg i disse by- og fjernvarmeområder, samt give tilskud hertil for at kompensere for høje geografiske tariffer.

6. Er det jeres opfattelse, at det vil kunne skabe hensigtsmæssige incitamenter, hvis det muliggøres, at tarifmetoden indrettes således, at der kan opnås en godtgørelse for aflastning af nettet, dvs. at en kunde i sådanne tilfælde kunne modtage betaling eller en rabat?

Det Danske elmarked samt størrelsen af elsystemet vurderes ikke at være stort nok til deciderede fleksibilitetsprodukter i form af betaling for fleksibilitet. Det er bedre at oprette flere kundekategorier i forhold til den fleksibilitet som leveres, dvs. designe tariffer til disse kundekategorier som svarer til de besparelser som de tilfører elsystemet. Det medfører endvidere større investeringssikkerhed.

Et godt eksempel herpå er Elpatroner, som i næsten alle tilfælde er afbrydelige og leverer spidslast kapacitet for elsystemet, idet de med meget kort varsel kan aftage overskydende elektricitet. Tilsvarende vil elproducerende kraftvarmeanlæg der er afbrydelige med kort varsel kan øge elproduktionen kunne levere fleksibilitet. For disse anlæg bør "rabatten" lægges på kapacitetsbetalingen. Det bør tillige overvejes om disse anlæg overhovedet skal bidrage til systemydelse, da de samtidig er hovedleverandør af systemprodukter. PtX og Carbon capture anlæg kunne fremadrettet tillige udgøre en særlig forbrugerkategori såfremt de leverer fleksibilitet.

Samspillet mellem muliggørelse af geografisk differentierede forbrugstariffer og direkte kobling af forbrug og produktion

1. Er der omstændigheder, hvor muligheden for at koble forbrug og produktion direkte understøtter en udvikling, som en geografisk differentieret forbrugstarif ikke understøtter og omvendt?

Direkte linjer understøtter lokal VE-elproduktion, dvs. muligheden for direkte linjer vil få industri, landbrug og fjernvarme til at investere i lokale produktionsanlæg, idet fraværet af tariffbetaling for det direkte koblede forbrugsanlæg vil udgøre et betydeligt incitament. Tilsvarende vil ejere af VE-anlæg få flere muligheder for sektorkobling, såfremt f.eks. VE-anlægget kombineres med andre teknologier, f.eks. brintproduktion, varmeproduktion, køleproduktion osv.

2. Er der omstændigheder, hvor muligheden for at koble forbrug og produktion direkte og en geografisk differentieret forbrugstarif supplerer hinanden i at understøtte den samme udvikling?

Uanset den direkte forbindelse lægges mellem et produktionsanlæg og et forbrugsanlæg vil der altid være en forbindelse til det offentlige elnet fra enten produktionsanlægget eller forbrugsanlægget, idet direkte anlæg vil opretholde muligheden for at interagere med el-nettet såfremt markedspriser er gunstige. For udvekslingen på denne forbindelse vil der i sagens natur skulle betales omkostningsægte tariffer som foreslået. Det betyder, at en gunstig produktionstarif vil understøtte salg til nettet og en gunstig forbrugstarif vil understøtte forbrug. Det betyder at kombinationen af mulighederne blot vil øge den fleksibilitet og integration som opstår.

Dansk Fjernvarme takker for muligheden for at kommentere på forslaget.

Med venlig hilsen

John Tang Chefkonsulent
Dansk Fjernvarme
jt@danskfjernvarme.dk
Tlf: +45 24 42 88 84